



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Contumax.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Sed ad aurem potius transeamus, quæ iisdem in sacris literis hieroglyphicum est Obedientiæ, ubi præcipue Moses, secundo immolato arietate, sacrificio quod *Explicationis* LXX. dixerunt, alii, *Consummationis*, vel, ut vulgata habet editio, *In consecratione sacerdotum*: aliis rite factis, insuper de hostiæ huiusmodi sanguine extremum dexteræ auriculæ tum Aaronis, tum filiorum ejus tetigit: quod ut interpretantur Theologi, ad obedientiam refertur, quam præstare debemus Domino, memores scilicet Adamum propter relictam abjectamque obedientiam, paradiso ejectum, & solum verterea captum. Agnovere hieroglyphicum nostri etiam Poëtæ, ut Horatius:

Hor. prima
Epist.

Nemo adeo ferus est, ut non mitescere possit,
Si modo cultura patientem accommodet aurem.

Atque aliud etiam in Sermonibus:

Sat. 9. lib. 1.

Demitto auriculas, ut iniqua mentis assellat.

CONTUMACIA. CAP. XXXIV.

Contra vero, veluti auris ad aperta obedientiæ signum est, ita & obturata hieroglyphicum est contumaciæ, hominisque mandata detrectantis, idque sibi velle, quod apud Esaiam legimus: *Surdi clamantem audite*, Abscessam eam, sunt qui idem significare asserant: summoto quippe obedientiæ ministerio.

CALUMNIATOR. CAP. XXXV.

Ad hæc, præter huiusmodi contumaciam Theologi per amputatam aurem accipiunt eum quoque qui de detractionibus & calumniis in alios oggestis delectatur, & turpium, impudicorumque sermonum lascivia capiuntur: proba vero consilia, & admonitiones de honesta & homine digna ratione vivendi, Cane pejus & Angue protinus averfantur. Carpocrates porro hæreticorum sceleratissimus, mala & bona omnia, non natura mala neque bona, sed opinione hominum ita vocari disputabat: ut quodcumque adhibuisset, id idemdem licere persuaderet, merito discipulos summæ dexteræ auris inusta particula præsignabant. Nam eodem modo, sed stigmate longè graviori eorum omnium non aures tantum, sed oculi etiam, & nasus, & os, atque lingua injuri deberent, qui detractionibus huiusmodi audiendis tempus infumunt. Hic, cum aliquantulum incensus esse videris, Læonius commotiunculam eam sedaturus ita sermonem excepit, Dum de extrema auris particula loqueris, Urbane, venit in mentem mihi recordationis hieroglyphicum, quod per pollicem & indicem ad infimam aurem appressos figuratur. Nam inter agalmata Ferdinandi secundi Neapolitani Regis, numus erat, in quo auris manu apprehendebatur. Commentum literæ ab altera parte declarabant, MNHΣΘH, ultima tamen litera parum conspicua: quod cum Maroniano quadam carmine,

In Bucol.

Cynthius aurem

Vellit, & admonuit.

Consecrata enim auris est memoriæ. Hinc illud apud Plinium: *Est in aure ima memoria locus, quem magis attestamus. Est post aurem æquæ dexteræ Nemeseos, quæ dea Latinum nomen non in Capitolio quædam in dem invenit, quo referimus tacto ore proximum à minimo digitum, veniam sermonis à Diis expressit, ne scilicet ejus memores nos ulcisci velim.* Observavi vero aurem in gemma quadam incisam, cuius extremam partem expansa manus pollice atque indice tantum leviter comprehendebat, literis identidem, quæ rei facerent interpretationem, adsculptis, ΜΗΜΟΝΕΤΣΩΝ. Id nonnulli aliis gemmis intarsi conati, cum literas nescirent, et diphthongi characteres invertere. Sed quod ultima syllaba in ea per M Latinam expressere, sæpe in quibusdam numis eam pro Σ positam inspeximus, & in vice versa loco M Latinæ. In numis autem multæ aliæ literæ dejectæ conspiciuntur, ut pro B. in pro E. similia. quod ideo dictum volui, ne fallant impostores qui nova interdum opera, atque ea quidem depravata, pro veteribus venditare non erubescunt. Et vero Fuscus frater meus referebat, apud Angelum Colotium Bassum antiquarium Latinè Græcèque eruditissimum, Romæ viderat gemmam eodem sculptam signo, cujus inscriptio erat, MNHΜΟΝΕΤΕ, ut etiam superior. Ad huius

Plin. idem
lib. 38. c. 2.
Auris in dem invenit,
gemma in
cisa.